

**ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารกับประสิทธิผล
สถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
กลุ่ม 1**

Relationship Between Technological Leadership Of Administrators And School
Effectiveness Of School Administrators Under
Special Education Administration Group 1

สุธิตา หมัดหมุด

Sutida Mhadmhud

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Master's degree student Education Administration Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: Dearhaha18434@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 (2) ศึกษาประสิทธิผลสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 และ (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารกับประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 จำนวน 539 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู จำนวน 226 คน กำหนดขนาดตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (2) ประสิทธิผลสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และ (3) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี, ประสิทธิผลสถานศึกษา, สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1

Abstract

The objectives of this research were: (1) to study technological leadership of administrators of school under special education administration group 1; (2) to study school effectiveness of school administrators under special education administration group 1; and (3) to study relationship between technological leadership of administrators and school effectiveness of school administrators under special education administration group 1

The research methodology was a survey research. The population consisted of 539 teachers in special education centers under special education administration group 1 The sample consisted of teachers totally 226 people, determined by Krejcie and Morgan's table, and obtained by stratified random sampling method. The instrument used for data collection was a five-rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, Standard Deviation, and pearson correlation coefficient

The research findings were found that: (1) technological leadership of administrators of school under special education administration group 1 was at high level in overall and each aspect; (2) school effectiveness of school administrators under special education administration group 1 was at high level in overall and each aspect; and (3) technological leadership of administrators was related school effectiveness of school administrators under special education administration group 1 statistically significant at the .01 level

---

Keywords: Technological Leadership, School Effectiveness, Special Education Administration Group 1

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะเมื่อโลกเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้นำทางการศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวและพัฒนาทักษะในการเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี (Technology Leadership) อย่างรอบด้าน ไม่เพียงแต่เพื่อการบริหารจัดการระบบสารสนเทศภายในสถานศึกษาเท่านั้น แต่ยังสามารถใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการวางแผน การตัดสินใจ การประเมินผล และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในช่วงหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ส่งผลให้รูปแบบการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ผู้นำทางการศึกษาต้องเร่งปรับใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของวรรณฤติ พันธุ์ทอง (2564) ที่ระบุว่าผู้บริหารจำเป็นต้องพัฒนาทักษะผู้นำเชิงเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถรองรับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจึงหมายถึงความสามารถของผู้บริหารในการริเริ่ม ส่งเสริม และบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ระบบฐานข้อมูลในการบริหารงานบุคคล การนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการจัดเก็บและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์ โดยเฉพาะในบริบทของการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เทคโนโลยีมีบทบาทอย่างมากในการช่วยลดข้อจำกัดด้านการเรียนรู้ สนับสนุนการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูล การเรียนรู้เฉพาะบุคคล และการประเมินพฤติกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน (วรรณฤติ พันธุ์ทอง, 2564; อนุสรณ์ กาญจนคุณากร, 2565; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

ในยุคที่การศึกษามุ่งเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ความสามารถของผู้บริหารในการเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยีจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ ทั้งในด้านประสิทธิผลภายในองค์กร และความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคมโดยรวม เนื่องจากผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจะสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลในการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาโดย

ใช้ข้อมูลจากระบบสารสนเทศ การสื่อสารภายในองค์กรผ่านระบบออนไลน์ การติดตามการปฏิบัติงานผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล และการประเมินผลที่ใช้เครื่องมือเทคโนโลยีในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ นอกจากนี้ ผู้นำเชิงเทคโนโลยียังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาพัฒนาและปรับใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมสามารถช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมเฉพาะบุคคล (Individualized Learning) และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวได้อย่างชัดเจนทำนองเดียวกันภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยียังสามารถช่วยสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานภายนอก โดยการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ การรายงานผลการดำเนินงาน และการประสานงานกับผู้ปกครองและชุมชนได้อย่างรวดเร็วและโปร่งใส อีกทั้งยังสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียน ซึ่งช่วยเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรทางการศึกษาให้สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการและจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ภายใต้นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการศึกษายุคดิจิทัล ที่มุ่งเน้นให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีทักษะด้านดิจิทัล สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีภารกิจในการให้บริการทางการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จำเป็นต้องมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่สามารถใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษา เช่น การวางแผนกลยุทธ์ การบริหารจัดการบุคลากร การบริหารงบประมาณ และการติดตามประเมินผลอย่างมีระบบในแผนปฏิบัติการของ สพฐ. ปีงบประมาณ 2566–2567 ยังได้เน้นจุดสำคัญในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลรายบุคคลของนักเรียน และการพัฒนาผู้บริหารให้มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเชิงนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีโครงการพัฒนาผู้นำดิจิทัลในสถานศึกษาภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ สวทช. และ Google for Education ที่จัดอบรมและสร้างเครือข่ายผู้นำการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ขณะเดียวกันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังได้กำหนดแนวทางการส่งเสริมความเสมอภาคในการเข้าถึงเทคโนโลยี โดยเฉพาะสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ด้วยการสนับสนุนอุปกรณ์ดิจิทัล การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และการใช้ระบบการเรียนรู้แบบออนไลน์เพื่อให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ รวมถึงการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมและเวิร์กช็อปให้กับผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (Individualized Learning) นโยบายดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทเชิงรุกของ สพฐ. ในการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีในสถานศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมายังพบปัญหาในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในหลายด้าน อาทิ การขาดความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยี การขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงความล่าช้าในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ยังพบว่าสถานศึกษาบางแห่งยังขาดโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เช่น อุปกรณ์ที่ทันสมัย ระบบอินเทอร์เน็ตที่มีเสถียรภาพ และการสนับสนุนทางเทคนิคอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความสามารถของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการวางแผนและตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ตลอดจนการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล

อย่างยั่งยืน ซึ่งถือเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานศึกษาโดยรวม โดยเฉพาะในสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่ต้องการความพร้อมในการให้บริการทางการศึกษาที่ตอบสนองต่อความหลากหลายของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การขาดภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารอาจส่งผลให้การดำเนินงานของสถานศึกษาไม่มีทิศทางที่ชัดเจนในด้านนวัตกรรม การจัดการทรัพยากรไม่สอดคล้องกับบริบทดิจิทัล และขาดการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะส่งผลให้ครู บุคลากร และผู้เรียน ไม่สามารถพัฒนาไปในทิศทางที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคมได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ยังทำให้สถานศึกษาไม่สามารถสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากขาดการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และแลกเปลี่ยนข้อมูล ดังนั้น การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจึงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาในยุคดิจิทัลได้อย่างแท้จริงจากการศึกษาของวรรณฤดี พันธุ์ทอง (2564) พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษา โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาครู การบริหารจัดการเรียนรู้ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน นอกจากนี้ อนุสรณ์ กาญจนคุณากร (2565) ยังระบุว่าผู้นำที่สามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการบริหารจัดการ จะช่วยให้สถานศึกษามีความคล่องตัว ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ดี และเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรอย่างยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารกับประสิทธิภาพสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาผู้นำที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ดังนั้น การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารกับประสิทธิภาพสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อศึกษาถึงบทบาทและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย หรือแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารกับประสิทธิภาพสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ครูในศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 539 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 226 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และสุ่มแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามสัดส่วนโดยใช้โรงเรียนเป็นชั้นในการสุ่ม จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

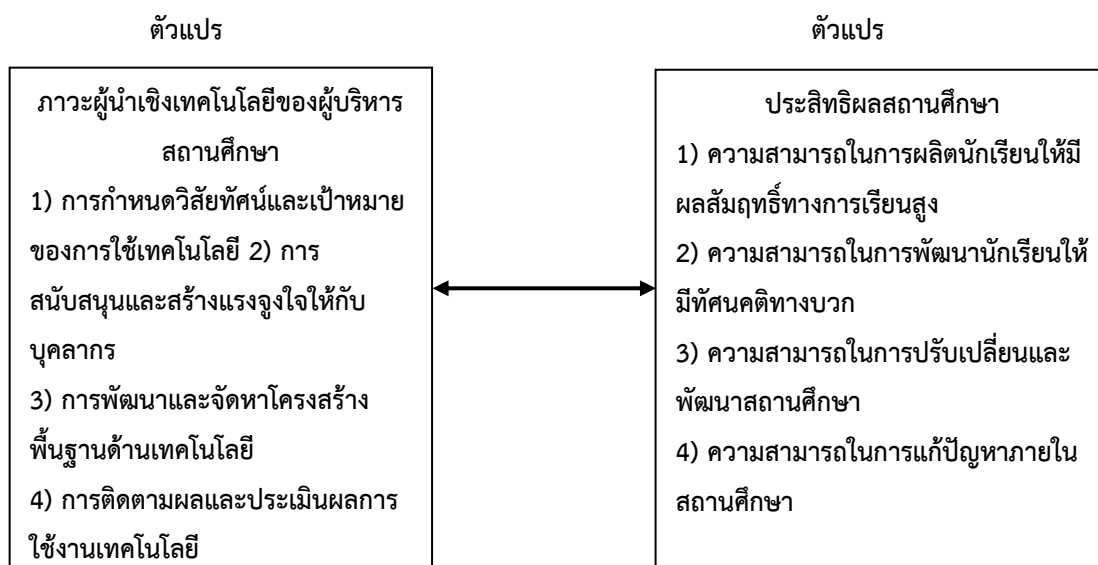
ในการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 นั้นตัวแปรภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีผู้วิจัยใช้แนวคิดของ Katz และ Light (1993) ที่กล่าวว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการบูรณาการเทคโนโลยีในระบบการศึกษาโดยเสนององค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน ดังนี้ 1) การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการใช้เทคโนโลยี 2) การสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร 3) การพัฒนาและจัดหาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี 4) การติดตามผลและประเมินผลการใช้งานเทคโนโลยี สำหรับตัวแปรประสิทธิผลสถานศึกษา ใช้แนวคิดของ Mott (1972) ซึ่งกล่าวถึง เกณฑ์การประเมินประสิทธิผลของโรงเรียนในแง่ของความสามารถ 4 ประการ ดังนี้ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยนี้

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ประกอบด้วย 1) การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการใช้เทคโนโลยี 2) การสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร 3) การพัฒนาและจัดหาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี 4) การติดตามผลและประเมินผลการใช้งานเทคโนโลยี

ตัวแปรประสิทธิผลสถานศึกษาประกอบด้วย 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 ใน 4 ด้าน ดังนี้ 1) การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการใช้เทคโนโลยี 2) การสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร 3) การพัฒนาและจัดหาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี 4) การติดตามผลและประเมินผลการใช้งานเทคโนโลยี ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถามดังนี้

5 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 ใน 4 ด้าน ดังนี้ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถามดังนี้

5 หมายถึง ประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับประสิทธิผลสถานศึกษา

2. ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 ให้ครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นไปขอรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหาตลอดจนภาษาที่ใช้ในข้อคำถามจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแล้วไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะซึ่งการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจะลงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ
 -1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

และหลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเรียบร้อยแล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Item Objectives Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์แบบสอบถามของการวิจัยฉบับนี้ทุกข้อต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงถือว่าแบบสอบถามมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิจัยได้

6. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราค (Cronbach' alpha coefficient)

7. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขจนมีความสมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ 1) ความถี่ (Frequency) 2) ร้อยละ (Percentage) 3) ค่าเฉลี่ย (Mean) 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson' s product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การติดตามผลและประเมินผลการใช้งานเทคโนโลยี การพัฒนาและจัดหาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการใช้เทคโนโลยี การสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร

2. ประสิทธิภาพสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษารองลงมา ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก

3.ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิภาพสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 และด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยที่ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของเทคโนโลยีและได้พยายามนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นเพราะในยุคปัจจุบันการบริหารจัดการสถานศึกษาจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา ตลอดจนรองรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีความซับซ้อนมากขึ้น การมีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่

เข้มแข็งจึงเป็นปัจจัยที่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงและสอดคล้องกับ
 แผนนโยบายการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ
 การติดตามผลและประเมินผลการใช้งานเทคโนโลยี แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของผู้บริหารในการไม่เพียงแต่
 จัดหาเทคโนโลยีมาใช้เท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับกระบวนการตรวจสอบ วัดผล และประเมินผล การนำ
 เทคโนโลยีมาใช้ในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารตระหนักว่า การใช้เทคโนโลยีโดย
 ปราศจากการติดตามผลและการประเมินผลอาจนำไปสู่การใช้งานที่ไม่เกิดประสิทธิภาพ หรือไม่ตอบโจทย์ของ
 การเรียนรู้และการบริหารจัดการที่แท้จริง การติดตามและประเมินผลจึงเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้สามารถปรับปรุง
 แก้ไข และพัฒนาการใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาและสร้างความ
 มั่นใจให้แก่บุคลากร ครู ผู้เรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ในด้านการพัฒนาและจัดหาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่อยู่ในระดับมากเช่นกัน สะท้อนถึงการ
 บริหารจัดการที่มีวิสัยทัศน์และความพร้อมในการลงทุนเพื่อให้สถานศึกษามีเครื่องมือ อุปกรณ์ เครือข่าย และ
 ระบบที่เหมาะสมกับการใช้งานทางการศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนการสอนและการบริหารงานในยุคดิจิทัล
 ไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพหากขาดโครงสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งและทันสมัย การจัดหาและ
 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ดีช่วยให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้สะดวกและรวดเร็ว อีกทั้งยัง
 สร้างโอกาสในการเรียนรู้รูปแบบใหม่ ๆ เช่น การเรียนรู้แบบออนไลน์ การใช้สื่อดิจิทัล และการเรียนรู้เชิง
 โต้ตอบ ซึ่งล้วนเป็นแนวทางที่ช่วยเสริมสร้างคุณภาพทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยยังสะท้อนว่า
 ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการใช้เทคโนโลยีในระดับมาก แสดงให้เห็นถึง
 ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการเป็นผู้นำที่ไม่ใช่เพียงแค่การจัดการหาเครื่องมือ แต่ต้องสร้างทิศทางและ
 เป้าหมายที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาองค์กร ทั้งนี้เป็นเพราะการมีวิสัยทัศน์และ
 เป้าหมายที่แน่นอน จะทำให้บุคลากรในสถานศึกษาเห็นภาพรวมเดียวกัน เข้าใจเป้าหมายในการทำงาน และ
 สามารถขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีพลังร่วม การมีเป้าหมายที่ชัดเจนยังเป็น
 แรงผลักดันให้เกิดการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การจัดสรรทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการกำหนดมาตรการ
 ประเมินผลที่ตรงกับเป้าหมายของการบริหารงาน อีกด้านหนึ่งที่ผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก คือ การสนับสนุน
 และสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารจัดการสถานศึกษา
 ในยุคดิจิทัล ทั้งนี้เป็นเพราะแม้สถานศึกษาจะมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมเพียงใด
 หากบุคลากรไม่มีแรงจูงใจหรือไม่สามารถนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ได้จริง ประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพ
 การศึกษาก็จะไม่เกิดขึ้น การที่ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจแสดงถึงความเข้าใจ
 ในธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ซึ่งต้องอาศัยการยอมรับและความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่าย
 การสนับสนุนดังกล่าวอาจอยู่ในรูปแบบของการจัดอบรม การให้คำปรึกษา การสร้างแรงจูงใจผ่านระบบรางวัล
 หรือการยกย่องชมเชย รวมถึงการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการใช้เทคโนโลยี
 สิ่งเหล่านี้ช่วยสร้างบรรยากาศการทำงานที่เป็นบวกและกระตุ้นให้บุคลากรมีความพร้อมที่จะเรียนรู้และพัฒนา
 อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามผลการวิจัยโดยรวมที่สะท้อนว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารอยู่ในระดับ
 มาก ยังสามารถเชื่อมโยงกับปัจจัยด้านนโยบายการศึกษาของประเทศที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะ
 ทางดิจิทัลของครูและนักเรียน การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนา
 ระบบบริหารจัดการที่ขับเคลื่อนด้วยดิจิทัล ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่เป็นผู้ขับเคลื่อน
 นโยบายไปสู่การปฏิบัติจริง จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่เพียงพอในการสร้าง
 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และสามารถนำเทคโนโลยีเป็นกลไกในการสร้างคุณภาพและความเสมอภาค
 ทางการศึกษาได้ นอกจากนี้ การที่ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 มีภาวะ

ผู้นำเชิงเทคโนโลยีในระดับมาก ยังสะท้อนถึงความเข้าใจต่อความต้องการเฉพาะของผู้เรียนในบริบทการศึกษาพิเศษที่มุ่งเน้นการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เทคโนโลยีการศึกษาในลักษณะนี้ช่วยให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสและการสนับสนุนที่เหมาะสมและเท่าเทียม การมีผู้นำที่สามารถขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีในทิศทางนี้ได้ จึงถือเป็นสิ่งที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและเกิดผลลัพธ์ที่แท้จริงต่อผู้เรียน อนึ่งผลการวิจัยดังกล่าวได้สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้ พัทธราภรณ์ ศิริวัฒน์ (2563) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการสร้างวิสัยทัศน์และการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยี ธนชนันท์ ทูลคำเตย (2561) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน จูไรรัตน์ เพ็ญสุภา (2561) วิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีในระดับมากทุกด้าน

2. ผลการวิจัยที่ได้ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษามีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพในทุกมิติ และสามารถตอบสนองต่อเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้อย่างครอบคลุม ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความร่วมมือในการดำเนินงาน มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมในยุคปัจจุบันการที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ถือเป็นประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการแก้ปัญหาเป็นกระบวนการที่สะท้อนถึงความสามารถในการบริหารจัดการเชิงรุกและเชิงสร้างสรรค์ ทั้งนี้เป็นเพราะสถานศึกษาต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียนการสอน ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ ตลอดจนความท้าทายที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ผู้บริหารและบุคลากรที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถทำให้สถานศึกษาดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ไม่สะดุด และยังเป็น การสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชนว่าโรงเรียนมีศักยภาพเพียงพอในการจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมผลการวิจัยยังสะท้อนให้เห็นว่าความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับความจำเป็นของสถานศึกษาในยุคปัจจุบันที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เป็นเพราะโลกในศตวรรษที่ 21 เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี การที่สถานศึกษามีความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาได้ทันต่อสถานการณ์ แสดงถึงการมีความยืดหยุ่นและความพร้อมในการบริหารจัดการ เช่น การปรับปรุงหลักสูตร การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ทันสมัย สิ่งเหล่านี้ช่วยให้สถานศึกษามีความก้าวหน้าและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกประเด็นหนึ่งที่ผลการวิจัยพบคือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอยู่ในระดับมาก ซึ่งถือเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญที่สุดของคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลลัพธ์ที่สะท้อนถึงความสำเร็จของกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น การวางแผนการเรียนการสอน การใช้สื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

แสดงว่าสถานศึกษามีกระบวนการบริหารจัดการที่มีคุณภาพและตอบโจทย์การเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครองและสังคมว่าโรงเรียนสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่สังคมได้นอกจากนี้ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวกก็อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียนในเชิงคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งนี้เป็นเพราะการศึกษาไม่ควรมุ่งเพียงแค่ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ แต่ต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตในสังคมด้วย การที่สถานศึกษาสามารถปลูกฝังทัศนคติทางบวกให้แก่แก่นักเรียนได้ แสดงว่าสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ครอบคลุม มีการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทั้งด้านความรู้และคุณธรรม ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน มีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ และมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษและการใช้ชีวิตในอนาคตเมื่อพิจารณาผลการวิจัยในภาพรวม จะเห็นได้ว่าสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 มีประสิทธิผลในระดับสูงทุกด้าน ทั้งการแก้ปัญหา การปรับเปลี่ยนและพัฒนา การสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการพัฒนาทัศนคติทางบวก ทั้งนี้เป็นเพราะมีปัจจัยเกื้อหนุนหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพของผู้บริหาร ความร่วมมือร่วมใจของคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา การสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชน ตลอดจนการกำหนดนโยบายและแนวทางการจัดการศึกษาที่ชัดเจนและทันต่อการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยเหล่านี้ล้วนช่วยเสริมสร้างให้สถานศึกษามีประสิทธิผลสูงและสามารถบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้อย่างแท้จริงอนึ่งผลการวิจัยดังกล่าวได้สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้ ธนชนันท์ ทูลคำเตย (2561) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า ระดับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน พัชราภรณ์ ศิริวัฒน์ (2563) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ศักรินทร์ เหมหงษา (2565) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากการอภิปรายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 อยู่ในระดับมากเนื่องจากความพร้อมทั้งในด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาบุคลากร และการสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง ๆ ทำให้สถานศึกษามีความสามารถในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างครอบคลุมและยั่งยืน

3. ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีและประสิทธิผลของการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างรอบด้าน ทั้งนี้เป็นเพราะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของโรงเรียนในทุกมิติ ผู้บริหารที่มีความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีสามารถกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม การวางทิศทางการที่ชัดเจนในเชิงเทคโนโลยีช่วยให้โรงเรียนมีแนวทางการพัฒนาที่ทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกยุคดิจิทัล อีกทั้งยังสามารถสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรมีความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

อย่างเต็มที่ ส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง การที่ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารที่ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เช่น การใช้ระบบสื่อการสอนออนไลน์ โปรแกรมเสริมทักษะการเรียนรู้ หรือการประเมินผลแบบดิจิทัล ทำให้ครูสามารถติดตามผลการเรียนของนักเรียนได้อย่างใกล้ชิดและปรับปรุงการสอนได้ตรงจุด การพัฒนาการเรียนการสอนเช่นนี้ช่วยเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นสำหรับความสัมพันธ์กับด้านการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้เทคโนโลยีช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่น่าสนใจและท้าทาย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น เกมการศึกษา การเรียนรู้ผ่านสื่อโต้ตอบ หรือการเรียนรู้แบบโครงการ ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งด้านสติปัญญาและทัศนคติไปพร้อมกัน อีกทั้งยังช่วยสร้างแรงจูงใจภายในให้นักเรียนรู้สึกมีคุณค่าและภูมิใจในตนเอง ส่งผลต่อการมีทัศนคติทางบวกในการเรียนรู้และการใช้ชีวิต ความสัมพันธ์ที่พบกับการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีช่วยให้ผู้บริหารมีเครื่องมือและแนวทางที่ยืดหยุ่นต่อการปรับตัว เช่น การนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการสร้างระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สิ่งเหล่านี้ทำให้สถานศึกษามีความพร้อมในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาตามความต้องการของผู้เรียนและสังคม อีกทั้งยังช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน

ในส่วนของความสัมพันธ์กับการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียน ข้อมูลด้านการจัดการ หรือข้อมูลการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน เมื่อผู้บริหารมีข้อมูลที่ครบถ้วน ก็สามารถวิเคราะห์และตัดสินใจแก้ปัญหาได้ตรงจุด ลดความผิดพลาด และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการปัญหาต่าง ๆ อีกทั้งยังทำให้การสื่อสารระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้นหนึ่งผลการวิจัยดังกล่าวได้สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้ ศักรินทร์ เหมหงษา (2565) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 พบว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภัสภุมิ กิตติรัตนบุตร (2566) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคายผลการวิจัย พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย โดยรวมมีค่าในระดับสูง ซึ่งมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกหรือในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .01 และ กนกศักดิ์ ทินราช (2567) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว การที่ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลสถานศึกษา สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาผู้บริหารให้มีภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของสถานศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะภาวะผู้นำลักษณะนี้ไม่เพียงแต่ช่วยยกระดับ

คุณภาพการเรียนการสอน แต่ยังคงช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ตลอดจนสร้างระบบการบริหารจัดการที่มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารควรพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการตัดสินใจ การติดตามและประเมินผล และการสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและการพัฒนาทัศนคติที่ดีของนักเรียน

2. ครูควรได้รับการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนและแก้ปัญหาในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มที่ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสูงขึ้น การบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนการสอนจะช่วยเพิ่มโอกาสให้นักเรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้

3. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษควรกำหนดนโยบายและสนับสนุนทรัพยากรด้านเทคโนโลยีให้เพียงพอ รวมทั้งจัดอบรมผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อต่อยอดศักยภาพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาในทุกมิติ

4. ผู้บริหารควรเน้นการใช้เทคโนโลยีในการวางแผนและปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหาร รวมถึงการสร้างระบบการแก้ปัญหาเชิงรุกภายในสถานศึกษา โดยใช้ฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการบริหารจัดการ จะช่วยให้สถานศึกษามีความยืดหยุ่น ปรับตัวได้ และสามารถพัฒนาตามบริบทของผู้เรียนและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1

2. ควรศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1

3. ควรศึกษาวิจัยองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับประสิทธิผลสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 1

เอกสารอ้างอิง

กนกศักดิ์ ทินราช. (2567). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานครกลาง. วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 18(1), 125–140.

จุไรรัตน์ เพ็ญสุภา. (2561). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธนิชนันท์ ทูลคำเตย. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- ภัสภุมิ กิตติรัตนบุตร. (2566). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 11(2), 205–218.
- พัชราภรณ์ ศิริวัฒน์. (2563). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วรรณฤดี พันธุ์ทอง. (2564). การพัฒนาทักษะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อรองรับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 17(1), 50–65.
- ศักรินทร์ เหมหงษา. (2565). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษายุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- อนุสรณ์ กาญจนคุณากร. (2565). การบูรณาการเทคโนโลยีในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิผลขององค์กร. วารสารบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ, 10(2), 150–165.
- Katz, E., & Light, A. (1993). Technology leadership: A comprehensive framework for school administrators. *Journal of Educational Technology*, 25(3), 185–199.
- Mott, P. E. (1972). *The characteristics of effective organizations*. New York: Harper & Row.